

Rover, Droga do kawiarni (prod. Kuoter)

Mijam ten zakręt, nadal zmarznięte palce
I kobietę, która na pewno trzyma ucho przy kłamce
Tym się nie karmię, mam sąsiadów na co dzień
Powiedz, co zostanie po nich, kiedy skończą w grobie?
Głuchy dźwięk, pustka
Z drugiej strony Rover ten co rozp** w swoim fachu
Zostawia myśli, teraz przyziemnie ? do bankomatu!
Choć na ostatniej płycie nie miałem konta w banku

Kalejdoskop ? to odeszło w przeszłość
___ - to jak kobiecie rozstać się z portmonetką
Kilka chwil burzliwych i rzuciłem to w ciemność
11 na osi, teraz nie zdążę na pewno
Podobno, cały wszechświat jest ze mną
100 milionów uwierzyło Cohelo
Znow przyziemnie ? pędzę w dworzec, czuje fetor
Za kilka chwil usłyszę, że dzwoni mi telefon
Halo, krótki dialog: - Nie, - Tak, - Tak, - Nie!
Lecę, na skrzydłach wiatru zapłacić weksel
Łamię bit, by na prostej wykoleić pośpiech
Mijam tą, z którą za noc oddał bym wszystko pieniądze
I został z niczym, byle nade mną błękit, bo
Za moje idee nawet nie weźmie do ręki
Się żale, pie** ten lament
Bo na stałe zrobiłem tylko dziarę